

ALICANTE / BENIDORM - 25. APRIL – 2.MAJ 2015

Lørdag den 25. april kl. 7.50 stod 14 CCM-ere ved det gamle posthus spændte og klar til nye udfordringer. Oprindeligt var vi 16 tilmeldte, men Andrea og Erik måtte desværre melde afbud.

Udfordringerne var en klubtur til et for klubben nyt og uudforsket område i Spanien omkring Benidorm. En anden var rejsens generelle forløb, idet det også var klubbens debut som rejsearrangør til det store udland.

Som aftalt stillede Holger op med sin lille bus, hvor der lige var plads til bagage og 14 passagerer, så vi kunne komme til Billund. Turen til Alicante og Benidorm forløb helt efter planen.

Transporten fra lufthavn til vores Hotel Servigroup Torre Dorada gav os et lille indtryk af, hvilket landskab, der ventede os. Det så lidt barsk ud, men spændende.

Spændte var vi også på hotellet. Billeder er jo taknemlige, så hvad var det, Jørn havde fundet til os. Vi blev ikke skuffede. Hotellet havde de faciliteter, vi havde brug for. Gode værelser, god restaurant, bar ved poolen, indendørs bar og de sædvanlige tjenerer – søde, rare, spasmagere og så en eller to halvsure. Kunne dog tøres op.

Hotellet havde stillet kuffertrummet til vores disposition til opstaldning af cyklerne - lige ved siden af receptionen. Cykelplejen kunne vi klare i en baggård. Herfra kunne vi komme ud på vejen og vores daglige ture.

Forplejningen på hotellet var i orden. Gode buffeer både morgen og aften. Noget for enhver smag og der var nok af det.

Hele CCM-flokken boede på 6. etage med altan. Nogle med udsigt over poolen, nogle indover byen og nogle med udsigt til stranden og hele bugten, hvor Jørn og jeg var nogle af de heldige. Vores flotte altan kunne have været et fint samlingssted, men blev ikke rigtig benyttet til andet end tørreplads efter trøjevask.

Når vi er på den slags ture, er det obligatorisk med MUREN til vores eftermiddagsdrink. En sådan var der ikke rigtig – og dog. Fra hotellet går der en stentrappet i mange etager ned til strandpromenaden, hvor der var et par bænke, vi kunne sætte os på og der var et tissehus lige ved siden af med "tissekone". En lille butik i nærheden blev vores foretrukne provianteringssted for dejlige, kolde drikkevarer. Perfekt til formålet.

I stedet for trappen valgte vi for det meste at slutte vores ture ved bænken. Dog skulle vi passe på ikke at indtage for mange drikkevarer. Der forestod jo en god stigning fra stranden op til hotellet, men det lykkedes alle at komme helskindet op – hver gang!

Vi var begunstiget af rigtig godt vejr. Der var basis for korte ærmer og ben hver dag og hele tiden med varmegrader +20 og i perioder +25. Det gav da også lyst til strandtur og mod på en tur i det let kølige hav. Når man først var kommet i, var det faktisk ret godt, årstiden taget i betragtning.

Om der blev cyklet? – Jo da. Vi var delt op i en A-gruppe på 5 – 6 mand og en B-gruppe, det såkaldte cafehold, på 8 – 9 m/k. Jeg stillede op for Cafeholdet, hvilket passede bedst til min aktuelle

træningsstilstand. Jeg havde lovet at gøre et forsøg på at styre holdet igennem turene og blev der rigtig godt assisteret af Tommy. Pigerne og jeg var absolut glade for at have ham med. Han er en guttermand at have med på holdet. Når vi nærmer os spisetid, drøner han i forvejen og afsøger området for velegnede spisesteder. Han har næse for det der.

På vores første tur blev der brugt noget tid på at finde den rette vej ud af byen. Det skulle vise sig også at blive den mest foretrukne og letteste vej ud af byen. Der var en lille pæn stigningsprocent i starten, som blev højere, jo længere vi kom op. Men så var vi jo i gang.

Vi kørte mod Finestrat, kørte højre rundt og kom ind på en rigtig fin vej i et pænt landskab. Vejen mandede senere ud i en større tilslutningsvej ind og ud af Benidorm. Vi besluttede her at følge vejen ned mod Benidorm – det nærmede sig jo middag. Vi ramte strandpromenaden, hvorfra vi kunne skimte vores hotel i den modsatte ende af bugten. Vi rullede lidt frem og tilbage på promenaden for lige at kigge. Tommy spottede et lille spisested ovenfor promenaden, hvor der var fin udsigt over strand og palmer. Karim - en marokkaner - og hans kone havde et lille spisested med plads til ca. 20 gæster udendørs. Vi gav vores lille bidrag til omsætningen den middag. Det gav et opslag på hans facebook. Holdet valgte at prøve en kebab pakket ind i noget wrap, tror jeg det hedder. Ikke at forveksle med vita wrap. Det var rigtig godt, bedre end ventet.

Nu kunne vi jo tage turen langs promenaden og skyde genvej hjem, men nej, sådan er vi ikke. Turen gik samme vej tilbage, så vi trods alt kom op i nærheden af 46 km med ca. 820 højdemeter.

En anden tur skulle gå langs vandet mod syd ad en gammel hovedvej, hvorfra vi ind/op i landet for at finde en opdæmmede sø. Der var problemer med at finde den gamle vej, så vi brugte næsten 1 – 1½ time for at komme ud af byen. Det hjalp ikke at spørge en af vejarbejderne, så det blev til en del (forgæves?) højdemeter, inden vi valgte at tage den nu kendte tur op mod Finestrat og dermed ruten den anden vej rundt. Det gik bedre. Vi fandt ind på noget af ruten, men ikke de mindre veje, der også var mulighed for på turen. I stedet kørte vi videre ad den lidt større vej og kom ned til byen Orxeta. Der var ikke langt til den opdæmmede sø. Den viste sig at være noget mindre end forventet i forhold til kortet – mangel på vand og forældet kort.

Vi fortsatte ned mod Villajoyosa ved kysten og fandt en ny strandpromenade og et nyt lille spisested nede ved vandet. Her var det en englænder der gik og hyggede sig med bespisning af strandgæster. Hans menukort var knap så eksotisk som Karims, men OK – burgere og den slags.

Herefter hjemad mod hotellet, som lå næsten lige om hjørnet. Med forgæves kørsel og spildtid blev det kun til ca. 34 km, men alligevel 580 højdemeter.

En tur gik mod Albir, hvor Aalborg normalt indlogerer sig. Herfra mod Colossa og videre til Guadalest, et pænt stykke inde og oppe i landskabet. Da vi efterhånden havde fundet Guadalest, nærmede det sig middag igen. Her blev Tommy godt nok sat på prøve. Næsten umuligt at finde et egnet spisested. Med hjælp fra Else B's skarpe blik fandt vi igen et listigt lille sted oppe med udsigt udover tagene i Colossa. Det blev til en god portion spaghetti osv.

Efter spisningen var tiden så fremskreden, at vi valgte at drøne hjem mod hotellet. Vi skulle jo gerne nå vores obligatoriske after-cycling. Ca. 53 km og 620 højdemeter.

På vores kongeetape kørte vi en lidt anden vej op til Colossa. Der var rigtig flot udsigt ned over golfbaner og Benidorm. Vi kom forbi en stor rundkørsel med store skibssejl i midten og springvand udenom. Videre gik det ad – desværre – en lidt større vej, hvor vi kom op mod Colossa. Denne gang i så god tid at turen gik videre mod Guadalest. Det blev en flot tur på en mindre vej med pæne stigninger, en del sving, pænt indpakket i bevoksning. Turen op var en anelse anstrengende. Medens vi okser op ad bakkerne, bliver vi overhalet af en noget korpulent dame - der kom kørende på sin bedstemorcykel – dobbelt så hurtigt som os.

En lille forskel var der dog – heldigvis. Vi havde ikke el-motor monteret på vores cykler.....

Hun sad oppe i målbyen, da vi kom frem. Spisestedet, som også A-teamet havde besøgt, lå inde i byen pænt omkranset af træer, der kunne give skygge. Her mødte vi også en flok danskere, nærmere betegnet sjællændere. De boede samme sted som Aalborg og fulgte vist deres ruter slavisk.

Efter pausen valgte vi at køre videre rundt på en lidt større vej mod Bonifato, Confrides indtil vi kunne dreje fra ved Alcoleja. Her var det kaffetid, så vi skulle lige have en lille strækning ind til byen med stigning på 13 – 15 %. Det føltes længere end de ca. 1½km.

Efter Alcoleja gik det videre mod Sella, hvor vi stødte på vejen mod den opdæmmede sø. Her drejede vi fra mod Finestrat og så gik det hjemad. Efterhånden kendt terræn og en pæn nedstigning.

Vi kom alle hjem i god behold efter ca. 96 km og ca. 2.000 højdemeter.

Selvom benene ikke var slidt op, valgte jeg dagen efter kongeetapen, at tage min næste obligatoriske byvandring. Jeg kom op på et udsigtspunkt, hvor man kan kigge ind over byen og ned over bugten. Rigtig flot. Vejen derop var noget mere anstrengende end jeg havde ventet. Benene var næsten mere mærket af gåturen end efter kongeetapen.

Denne dag kørte holdet så ca. 60 km og omkring 1100 højdemeter.

Sidste køredag valgte vi en lidt kortere tur op mod Finestrat, forbi golfbanerne og ned mod byen. Vi skulle lige hilse af med vores marokkanske ven, Karim. Efter wrappen kørte vi stille og roligt hen langs strandpromenaden mod vores hotel og fik kaffe nede på hjørnet over for tissehuset. Det blev en kort tur på ca. 25 km og alligevel ca. 400 hm.

Det var så denne uges cykling. Cyklerne blev pakket, og vi kunne komme ned på stranden og nyde lidt af eftermiddagens sol og en eller to dukkerter og et par kølige.

Sidst på eftermiddagen kom Jan Veirum til hotellet for at hente vores cykler. Han var også lige nede at hilse på de solhungrende CCM-ere på stranden.

Når vi kører sådanne halvlange ture med det antal højdemeter, skulle man tro, at pigerne ville begynde at klage sig, men nej. Hvad vej skal vi? Godt vi følger efter! Og de gjorde det s.. – og uden at kny.

Respekt piger!

Tommy og jeg har været på hold med nogle meget loyale følgebiger – i tykt og tyndt. Med Tommy som ekstra kaptajn på holdet, Karin som en fremragende kortlæser, Steen som spejder, synes jeg, vi fik en rigtig god uge ud af det.

Næste dags morgen/nat var der afgang ca. kl. 03.00 – i runde tal – og så gik det hjemad.

Forud for turen var der lavet en del forarbejde med at finde ud af, om vores destination skulle være Mallorca, Tenerife var inde i billedet eller noget helt nyt, såsom Benidorm.

På grund af prisniveauet blev det besluttet selv at arrangere. Vi kan så konstatere, at klubben har en kapacitet til den slags, Jørn E., som ikke var sen til at tage den opgave. Han kender systemet og begyndte tidlige på året at finde og booke hotel, finde et flyselskab med de rigtige priser og som ikke var i strejke. Transport til og fra lufthavnen i Alicante til og fra hotellet i Benidorm.

Cykeltransport skulle også arrangeres. Finn trak på sine forbindelser, så han, Jørn og Jan V. fik aftalerne på plads og cyklerne frem og tilbage i god behold. Der var måske en enkelt lille misser....

Vores cykler kom hjem noget senere end ventet, hvilket resulterede i, at nogle deltagere i Grejsdalsløbet måtte stille op på reservecykler og "ham selv" måtte blive hjemme. Ingen cykel, ingen hat, ingen sko. Skidt pyt. Det var alligevel møgvej, så reelt skylder jeg en tak for det.

Benidorm er et helt nyt område for os alle. Jørn havde lavet sit forarbejde også her med at downloade ruter fra Aalborgs ture. Eneste problem var udgangspunktet, hvor Aalborgs hotel ligger ca. 10 km fra vores hotel. Trods det, i nogle tilfælde bøvvl med GPS og nyindkøbte landkort i baglommen synes jeg, vi alle kom godt igennem ugen.

Cafeholdet fik kørt i nærheden af 400km og ca. 4800 højdemeter! A-teamet nok det dobbelte.

De er næsten lige så seje som Cafe-pigerne.

Tak til hele selskabet for en rigtig god tur.

TAK til vores tur-/rejsearrangører. En speciel stor TAK til Jørn E., som har været til stor nytte for klubben og rejseselskabet.

ALT klappede til punkt og prikke og til en pris, der vel ligger 30% under, hvad vi ellers skulle have betalt.

Godt arbejde og genvalg herfra!

/leif